Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

9. juli 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EU-toldkodeksen – delegeret forordning (EU) 2015/2446 – artikel 172, stk. 2 – bevilling vedrørende anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål – tilbagevirkende kraft – begrebet »ekstraordinære omstændigheder« – ændring af tariferingen – ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger«

I sag C-391/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Varhoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Bulgarien) ved afgørelse af 10. maj 2019, indgået til Domstolen den 21. maj 2019, i sagen:

»Unipack« AD

mod

Direktor na Teritorialna direktsia »Dunavska« kam Agentsia »Mitnitsi«,

Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L.S. Rossi, og dommerne J. Malenovský og N. Wahl (refererende dommer),

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– »Unipack« AD ved advokati D. Dobrev og L. Angelov,

– den bulgarske regering ved L. Zaharieva og E. Petranova, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved F. Clotuche-Duvieusart, N. Nikolova, M. Salyková, N. Kuplewatzky og A. Caeiros, som befuldmægtigede,

* Processprog: bulgarsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 172, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 1, berigtiget i EUT 2018, L 192, s. 62).

2 Denne anmodning er blevet indgivet som led i en tvist mellem på den ene side »Unipack« AD og på den anden side Direktor na Teritorialna direktsia »Dunavska« kam Agentsia »Mitnitsi« (direktøren for territorialdirektionen »Donauområdet« under den centrale »toldmyndighed«, Bulgarien) og Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria (øverste statsadvokatur i forvaltningsretlige sager, Bulgarien) vedrørende Unipacks import af varer inden indgivelse af ansøgningen om bevilling til anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning (EU) nr. 952/2013

3 Artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1, herefter »EU-toldkodeksen«), som vedrører oplysninger til toldmyndighederne, bestemmer:

»1. Enhver person, som er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter eller i toldkontrol, skal på toldmyndighedernes forlangende inden for en nærmere angivet tidsfrist stille alle nødvendige dokumenter og oplysninger til rådighed for disse myndigheder i en passende form og yde al den bistand, der er nødvendig for opfyldelsen af disse formaliteter eller for denne kontrol.

2. En person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse til toldmyndighederne, eller indgiver en ansøgning om en bevilling eller en anden afgørelse, er ansvarlig for samtlige følgende:

a) rigtigheden og fuldstændigheden af oplysningerne i angivelsen, meddelelsen eller ansøgningen

b) ægtheden, rigtigheden og gyldigheden af alle dokumenter til støtte for angivelsen, meddelelsen eller ansøgningen

c) hvor det er relevant, overholdelsen af alle forpligtelser, der gælder i forbindelse med henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure eller udførelsen af de tilladte transaktioner.

Første afsnit gælder også alle oplysninger i enhver anden form, som kræves af eller gives til toldmyndighederne.

[…]«

4 EU-toldkodeksens artikel 33 med overskriften »Afgørelser vedrørende bindende oplysninger« bestemmer følgende:

»1. Toldmyndighederne træffer efter ansøgning afgørelser vedrørende bindende tariferingsoplysninger (»BTO-afgørelser«) eller afgørelser vedrørende bindende oprindelsesoplysninger (»BOO-afgørelser«).

[…]

2. BTO- eller BOO-afgørelser er kun bindende hvad angår tariferingen af en vare eller bestemmelsen af en vares oprindelse:

a) for toldmyndighederne over for indehaveren af afgørelsen og kun for så vidt angår varer, for hvilke toldformaliteterne afsluttes efter den dato, fra hvilken afgørelsen har virkning

b) for indehaveren af afgørelsen over for toldmyndighederne fra den dato, hvor den pågældende modtager eller må antages at have modtaget meddelelsen om afgørelsen.

3. BTO- og BOO-afgørelser er gyldige i tre år regnet fra den dato, fra hvilken afgørelsen har virkning.

[…]«

5 EU-toldkodeksens artikel 34 om forvaltning af afgørelser vedrørende bindende oplysninger foreskriver:

»1. En BTO-afgørelse ophører med at være gyldig før udløbet af den i artikel 33, stk. 3, nævnte periode, når den ikke længere er i overensstemmelse med loven, som følge af et af følgende:

a) vedtagelse af en ændring til nomenklaturerne i artikel 56, stk. 2, litra a) og b)

b) vedtagelse af foranstaltningerne i artikel 57, stk. 4

med virkning fra datoen for anvendelsen af disse ændringer eller foranstaltninger.

[…]«

6 EU-toldkodeksens artikel 129 om ændring og ugyldiggørelse af en summarisk indpassageangivelse er affattet således:

»1. Klarereren kan efter ansøgning få tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i den summariske indpassageangivelse, efter at den er indgivet.

[…]«

7 EU-toldkodeksens artikel 173, stk. 1, med overskriften »Ændring af en toldangivelse« har følgende ordlyd:

»Klarereren kan efter ansøgning få tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i toldangivelsen, efter at toldmyndighederne har antaget angivelsen. Ændringen må ikke medføre, at der tilføjes andre varer til toldangivelsen end dem, som den oprindeligt vedrørte.«

8 EU-toldkodeksens artikel 211 vedrørende proceduren for bevilling bestemmer:

»1. Der kræves bevilling fra toldmyndighederne til:

a) at benytte proceduren vedrørende aktiv eller passiv forædling, proceduren vedrørende midlertidig import eller proceduren vedrørende anvendelse til særligt formål

[…]

2. Toldmyndighederne skal tildele bevilling med tilbagevirkende kraft, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) der findes et bevisligt økonomisk behov

b) ansøgningen er ikke forbundet med forsøg på at begå urigtigheder

c) ansøgeren har på grundlag af regnskaber eller optegnelser påvist:
   i) at alle krav i proceduren er opfyldt
   ii) at varerne, hvor det er relevant, kan identificeres for den pågældende periode
   iii) at regnskaberne eller optegnelserne gør det muligt at føre kontrol med proceduren

d) alle de formaliteter, der er nødvendige for at bringe forholdene for de pågældende varer i overensstemmelse med reglerne, kan gennemføres, herunder om nødvendigt ugyldiggørelse af de pågældende toldangivelser

[…]

Toldmyndighederne kan også tildele en bevilling med tilbagevirkende kraft, når de varer, der blev henført under en toldprocedure, ikke længere er disponible på det tidspunkt, hvor ansøgningen om en sådan bevilling blev antaget.

[…]«

9 Toldkodeksens artikel 254 med overskriften »Proceduren for særligt anvendelsesformål« bestemmer følgende i stk. 1:

»Under proceduren for særligt anvendelsesformål kan varer overgå til fri omsætning med toldfritagelse eller til en nedsat toldsats på grund af deres anvendelse til særlige formål.«

Delegeret forordning 2015/2446

10 Artikel 172 i delegeret forordning 2015/2446 med overskriften »Tilbagevirkende kraft« bestemmer:

»1. Når toldmyndighederne udsteder en bevilling med tilbagevirkende kraft i henhold til [EU-toldkodeksens] artikel 211, stk. 2, får bevillingen tidligst virkning på den dato, hvor ansøgningen er antaget.

2. Under ekstraordinære omstændigheder kan toldmyndighederne tillade, at den i stk. 1 nævnte bevilling kan få virkning tidligst et år (i tilfælde af varer omfattet af bilag 71-02 tre måneder) før den dato, hvor ansøgningen blev antaget.

[…]«

Forordning (EF) nr. 925/2009

11 Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (EUT 2009, L 262, s. 1) bestemmer følgende i artikel 1:

»1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af folie af aluminium, af en tykkelse på mindst 0,008 mm og højst 0,018 mm, uden underlag, kun valset, i ruller af bredde ikke over 650 mm, og af vægt ikke over 10 kg, som for øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7607 11 19 (Taric-kode 7607 11 19 10) og med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (»Kina«).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af nedenstående virksomheder:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
[…]	[…]	[…]	[…]
Kina	[…]	[…]	[…]
	Alle andre virksomheder	30,0%	A999
[…]	[…]	[…]	[…]

[…]«

Gennemførelsesforordning (EU) 2017/271

12 Artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 af 16. februar 2017 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning nr. 925/2009 på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse let ændrede typer folie af aluminium (EUT 2017, L 40, s. 51) foreskriver følgende:

»1. Den endelige antidumpingtold for »alle andre virksomheder«, der blev indført ved artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 925/2009 på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvides hermed til også at omfatte importen til Unionen af

– folie af aluminium, af en tykkelse på mindst 0,007 mm og mindre end 0,008 mm, uanset rullernes bredde, også udglødet, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7607 11 19 (Taric-kode 7607 11 19 30), eller

[…]

4. Den vare, der er beskrevet i stk. 1, fritages for den endelige antidumpingtold, hvis den er importeret til anden brug end husholdningsfolie. En fritagelse er betinget af de vilkår, som er anført i de relevante EU-toldbestemmelser om proceduren for særligt anvendelsesformål, navnlig EU-toldkodeksens artikel 254.

[…]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

13 Virksomheden Unipack driver virksomhed inden for fremstilling af kompositemballage til flydende produkter og bulkvarer. De bulgarske myndigheder traf den 28. september 2015 en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger i forhold til virksomheden i henhold til EU-toldkodeksens artikel 33 med en gyldighed på seks år om tariferingen af varen »folie af aluminium«, der på daværende tidspunkt henhørte under Taric-kode 7607 11 19 90.

14 Denne toldposition blev ophævet den 1. juni 2016, hvorved enhver tidligere truffet afgørelse om bindende tariferingsoplysninger udløb. Unipack foretog efterfølgende ni importer på ti måneder, uden at virksomheden tog hensyn til ophævelsen af den tidligere Taric-kode 7607 11 19 90, og uden at de bulgarske toldmyndigheder gjorde indsigelser mod importerne under den urigtige Taric-kode.

15 Den 13. og 27. juni 2017 importerede Unipack folie af aluminium med oprindelse i Kina, som blev angivet under Taric-kode 7607 11 19 93. Ved afgørelse fra tolddirektøren i Svishtov (Bulgarien) af 4. september 2017 blev den således angivne Taric-kode ændret, og Taric-kode 7607 11 19 30 blev antaget.

16 Som følge af denne afgørelse pålagde de bulgarske toldmyndigheder en yderligere told, eftersom de pågældende varer nu blev pålagt en antidumpingtold på 30% i medfør af gennemførelsesforordning 2017/271.

17 Den 13. september 2017 efterkom tolddirektøren for Svishtov den ansøgning, som Unipack havde indgivet den 18. august 2017 med henblik på at blive indrømmet bevilling til anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål, hvilken bevilling trådte i kraft den 31. august 2017.

18 Ved søgsmål anlagt ved Administrativen sad Veliko Tarnovo (forvaltningsdomstol i Veliko Tarnovo, Bulgarien) anfægtede Unipack ikrafttrædelsestidspunktet for afgørelsen om bevilling af proceduren for særligt anvendelsesformål og nedlagde påstand om, at denne procedure fandt anvendelse med tilbagevirkende kraft, fra den 13. juni 2017, for varerne »folie af aluminium«, idet selskabet gjorde gældende, at der forelå »ekstraordinære omstændigheder« som omhandlet i artikel 172 i delegeret forordning 2015/2446.

19 Ved afgørelse af 31. maj 2018 ændrede Administrativen sad Veliko Tarnovo (forvaltningsdomstol i Veliko Tarnovo, Bulgarien) den anfægtede afgørelse og tillagde den tilbagevirkende kraft fra datoren for Unipacks indgivelse af ansøgningen, nemlig den 18. august 2017, og frifandt i øvrigt tolddirektøren. Unipack har iværksat kassationsanke til prøvelse af denne afgørelse for Varhoven administrativen sad (øverste forvaltningsdomstol, Bulgarien).

20 Varhoven administrativen sad (øverste forvaltningsdomstol) har, idet det er dens opfattelse, at afgørelsen af den tvist, der verserer for den, nødvendiggør en fortolkning af begrebet »ekstraordinære omstændigheder«, der fremgår af artikel 172, stk. 2, i delegeret forordning 2015/2446, besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Foreligger der ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i […] artikel 172, stk. 2, [i delegeret forordning 2015/2446,] som kan danne grundlag for at udstede en bevilling med tilbagevirkende kraft efter EU-toldkodeksens artikel 211, stk. 2, til at anvende toldproceduren for særlige anvendelsesformål i henhold til EU-toldkodeksens artikel 254 vedrørende en import af varer, som er gennemført før datoen for antagelsen af anmodningen om bevilling og efter ophøret af [gyldigheden af afgørelsen om bindende tariferingsoplysninger] til fordel for indehaveren af proceduren for disse varer på grund af ændring af den kombinerede nomenklatur, når der i perioden (på ca. ti måneder) mellem ophøret af [gyldigheden af afgørelsen om bindende tariferingsoplysninger] og den import, for hvilken der

[ansøges om] anvendelse af proceduren for særlige anvendelsesformål, blev gennemført [(ni)] importer af varer, uden at toldmyndighederne korrigerede den angivne KN-kode, og varerne blev anvendt til et formål, som er fritaget for antidumpingtold?«

Om det præjudicielle spørgsmål

21 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 172, stk. 2, i delegeret forordning 2015/2446 skal fortolkes således, at forhold, såsom et førtidigt ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger som følge af en ændring af den kombinerede nomenklatur, toldmyndighedernes manglende reaktion i forhold til import med en urigtig kode eller varernes anvendelse til et formål, som er fritaget for antidumpingtold, kan kvalificeres som »ekstraordinære omstændigheder« i denne bestemmelses forstand med henblik på i medfør af EU-toldkodeksens artikel 254 at blive indrømmet en bevilling med tilbagevirkende kraft til anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål som foreskrevet i sidstnævnte bestemmelse.

22 Det skal indledningsvis bemærkes, at EU-toldkodeksen bygger på et angivelsessystem (jf. i denne retning dom af 15.9.2011, DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, præmis 33 og 34) for i videst muligt omfang at begrænse formaliteter og toldkontroller, samtidig med at svindel eller uregelmæssigheder, der kan skade Unionens budget, forebygges. Som følge af den vigtighed, som disse forudgående angivelser har, for at toldunionen fungerer, pålægger EU-toldkodeksens artikel 15 klarererne at give rigtige og fuldstændige oplysninger.

23 Hvad nærmere bestemt angår den procedure for særligt anvendelsesformål, der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 254, muliggør den, at varer kan overgå til fri omsætning med toldfritagelse eller til en nedsat toldsats på grund af deres anvendelse til særlige formål. Den bygger på en ordning med forudgående tilladelse efter de berørte operatørers indgivelse af en ansøgning, jf. EU-toldkodeksens artikel 211 og 254. I henhold til artikel 172 i delegeret forordning 2015/2446 træder bevillingen, hvis den udstedes, tidligst i kraft på den dato, hvor ansøgningen er antaget. Kun undtagelsesvis og under »ekstraordinære omstændigheder« foreskriver denne artikels stk. 2, at en bevilling kan få virkning før den dato, hvor ansøgningen er antaget.

24 Endelig bestemmer artikel 1, stk. 4, i gennemførelsesforordning 2017/271, at den samme ordning for forudgående bevilling til særligt anvendelsesformål finder anvendelse på anmodninger om fritagelse for antidumpingtold på visse kategorier af folie af aluminium til anden brug end husholdningsfolie. Denne forordning bestemmer således ikke alene, at gældende toldlovgivning forbliver gyldig, men gør ligeledes fritagelsen for antidumpingtold betinget af overholdelse af betingelserne for anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål i overensstemmelse med EU-toldkodeksens artikel 254.

25 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at ingen af parterne i hovedsagen har anfægtet den manglende forudgående angivelse eller den omstændighed, at der blev foretaget import under urigtige toldkoder, uden at den mulighed for ændring, der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 129 og 173, blev anvendt.

26 De tre forhold, som er anført i forelæggelsesafgørelsen, skal følgelig undersøges for at afgøre, om de kan udgøre »ekstraordinære omstændigheder« som omhandlet i artikel 172, stk. 2, i delegeret forordning 2015/2446.

27 For det første skal det hvad angår ændringen af tariferingen for de importerede varer og det deraf følgende førtidige ophør af gyldigheden af afgørelsen om bindende tariferingsoplysninger fastslås, at importøren ikke kan påberåbe sig disse forhold for at unddrage sig den forpligtelse til at fremlægge rigtige og fuldstændige oplysninger, der er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 15. Det følger nemlig af artikel 34, stk. 1, litra a), i denne kodeks, at gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger ophører, når den ikke længere er i overensstemmelse med gældende ret,

herunder som følge af en ændring af nomenklaturen, som det skete i tvisten i hovedsagen. En økonomisk aktør kan følgelig ikke påberåbe sig en tilsidesættelse af denne ændring for at indgive urigtige angivelser eller unddrage sig forpligtelsen til forudgående angivelse.

28 For det andet har Domstolen – hvad angår muligheden for at påberåbe sig toldmyndighedernes adfærd i form af en accept af angivelser, der henviste til urigtige koder, som begrundelse for den manglende ændring af den angivne toldposition – allerede haft lejlighed til at forkaste et sådant argument, idet den fremhævede, at en omhyggelig erhvervsdrivende, som har sat sig ind i tariferingsforordningen offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, ikke blot kan fortsætte importen af sine varer under den urigtige position alene med den begrundelse, at en sådan tarifering er blevet accepteret af toldmyndigheden (dom af 20.11.2008, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading mod Kommissionen, C-38/07 P, EU:C:2008:641, præmis 64).

29 For det tredje skal det hvad angår den omstændighed, at varen blev anvendt til et formål, der er fritaget for antidumpingtold, bemærkes, at det følger af artikel 1, stk. 4, i gennemførelsesforordning 2017/271, at en vare som den i hovedsagen omhandlede »fritages for den endelige antidumpingtold, hvis den er importeret til anden brug end husholdningsfolie«, forudsat at toldbestemmelserne om proceduren for særligt anvendelsesformål, navnlig EU-toldkodeksens artikel 254, overholdes. Selv om anvendelsen af varerne er en grund til fritagelse for antidumpingtold, kan den følgelig ikke begrunde importørens tilsidesættelse af den ordning for anmodning om fritagelse for antidumpingtold, der blev indført med denne forordning.

30 Det følger heraf, at ingen af de omstændigheder, som den forelæggende ret har nævnt, kan udgøre »ekstraordinære omstændigheder« som omhandlet i artikel 172, stk. 2, i delegeret forordning 2015/2446, uden at det er fornødent at fastlægge begrebet nærmere. Tilsidesættelsen af de forpligtelser, der er fastsat i EU-toldkodeksen og de heraf afledte retsakter, kan nemlig ikke begrunde en gunstigere behandling af den økonomiske aktør, der har foretaget denne tilsidesættelse.

31 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal spørgsmålet besvares med, at artikel 172, stk. 2, i delegeret forordning 2015/2446 skal fortolkes således, at forhold, såsom et førtidigt ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger som følge af en ændring af den kombinerede nomenklatur, toldmyndighedernes manglende reaktion i forhold til import med en urigtig kode eller varernes anvendelse til et formål, som er fritaget for antidumpingtold, ikke kan kvalificeres som »ekstraordinære omstændigheder« i denne bestemmelses forstand med henblik på i medfør af EU-toldkodeksens artikel 254 at blive givet en bevilling med tilbagevirkende kraft til anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål som foreskrevet i sidstnævnte bestemmelse.

Sagsomkostninger

32 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 172, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen skal fortolkes således, at forhold, såsom et førtidigt ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger som følge af en ændring af den kombinerede nomenklatur, toldmyndighedernes manglende reaktion i forhold til import med en urigtig kode eller varernes anvendelse til et formål, som er fritaget for antidumpingtold, ikke kan kvalificeres som »ekstraordinære omstændigheder« i denne

bestemmelses forstand med henblik på i medfør af artikel 254 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen at blive givet en bevilling med tilbagevirkende kraft til anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål som foreskrevet i sidstnævnte bestemmelse.

Underskrifter